

Pismo gernalnoga ministra Manje braće SIROMAŠNIM SESTRAMA SVETE KLARE

Drage Siromašne sestre,
Gospodin vam dao mir!

Još jednom, u prigodi blagdana Svete Klare, želim vas dostići kako bih vam rekao, prije svega, koliko ste blizu momu srcu i zahvaliti vam za sve ono što činite za Crkvu, za svijet i naš Red. Po vama i s vama «zahvaljujem djelatelu obilnije milosti, od koga vjerujemo da proizlazi svaki dobar dar i svaki savršen poklon» jer vas je uresio «tolikim naslovima kreposti» i okrunio vas «znakovima tolike savršenosti» (2PAg 3).

Potaknut dubokom ljubavlju što je imam prema vama, želio bih vam očitovati neke svoje zabrinutosti, kad mislim na znakovitost života Siromašnih sestara. Kao brat, koji traži dopuštenje za ulazak u vaš život, pitam vas: nakon godinu dana od svršetka 750. obljetnice smrti sv. Klare i od odobrenja Pravila što je ostalo u zajednici? Koja su još razmišljanja i sadržaji na kojima se zasniva vaš život? Koje nam je staze istraživanja ostavila za put u treće tisućljeće?

Poticaji što su započeli od 1993., obljetnice rođenja sv. Klare, do danas su bili mnogobrojni, zahvaljujući i tolikim znanstvenim raspravama koje su nam omogućile proširiti spoznaje i smjestiti Klaru

u ispravnu povijesnu, društvenu, kulturalnu, crkvenu i vjersku protegu. Sve je to dragocjeno, u mjeri u kojoj povijesna raščlamba ne zaustavlja u prošlosti život Siromašnih sestara, koji je pozvan uvijek biti evanđeoski, a time, živjeti u sadašnjosti Božje danas.

Svakako ovo je vrijeme povoljno kako biste se ponovno vratile izvornom načinu života Siromašnih sestara, koji, čini mi se, zbog različitih povijesnih događanja ni do danas nije našao svoj odgovarajući smještaj u Crkvi a možda ni u vašem životu. Pitam se odnosili se to što zavjetujete danas, ili to što u ovom vremenu branite, na Pravilo sv. Klare i evanđelje ili je radije obrana ustroja; je li vam stalo darovati braći i sestrama raspršenima po svijetu izvornu duhovnost koja bi vas trebala odrediti kao Siromašne sestre.

Vaše su zajednice pozvane danas učiniti vidljivim evanđeoski život, biti svjedoci prisutnosti koje polažu svoje živote u Boga. Koliko je potrebno u ovom vremenu osoba koje će, poput Klare, svojom dubinom života, prožetom šutnjom, pokazivati na Njega!

Postoji hitnost da se nanovo zadobije proroštvo što ga je jednog dana Duh povjerio Franji i Klari.

Istraživanje o smislu vašega identiteta, vezanoga za život po evanđelju, u najvećem siromaštvu i u duhovnom jedinstvu (usp. *PKl* 5; *PPr* 6,4), ako je vjerodostojno ne zaustavlja vas, nego vas uvodi na putove Duha.

Kako odgovoriti danas Gospodinu te braći i sestrama koji vas pitaju? Kako «pretemeljiti» vaš život?

Vaš način života zahtjeva da uvijek *polazite od Krista*, da uvijek držite pogled usmjeren na Njega (usp. *2PAg* 11), kako biste mogle utjeloviti evanđelje na način razumljiv današnjim muževima i ženama. Kad znak više ne govori ništa, znači da je struktura prekrila Kristovo lice i da je jača od vrijednosti koje treba utjelovljivati.

Vaš život nije *fuga mundi*, nego motrenje dubina trinitarne ljubavi, preko koje učite umijeće ljubavi prema Kristu, ljubavi među vama te ljubavi prema svoj braći i sestrama koji nastanjuju svijet. Još i danas snažno odzvanja poziv što ga je Klara uputila Janji: “Postavi svoj duh pred zrcalo vječnosti, uroni svoju dušu u svjetlo slave, postavi svoje srce u lik božanske biti...” (*3PAg* 12-13), kako bi bile znak milosne ljubavi Boga prema čovječanstvu.

Umovati o pripadnosti svijetu odbačenih ili je poistovjetiti samo s jednom protežnicom života znači još ni danas ne učiniti vidljivim slutnju što ju je Duh povjerio Franji i Klari. Koliko više postanete sklone poniranju, toliko će više vaši životi sudjelovati duboko u povijesti svijeta, kako

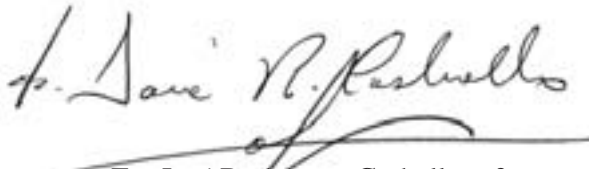
bi zasvjedočili da je ispunja Duh Božji. Potrebni su vidljivi čini koji predočavaju najviše siromaštvo, bratsko zajedništvo, Božju skrb za čovječanstvo.

Svjedočanstvo izmirenih zajednica koje njeguju dar zajedništva, koje čuvaju različitost i koje žive jedinstvo, ne kao izjednačavanje u stvarima koje treba učiniti, jest znak nade za one koji žive u izdvojenosti, jest podjela vlastitog traganja za Bogom s onim koji, na bilo koji način, nastoji dati smisao životu.

Biti utjelovljeni danas je više nego ikada neodgodivo kako bi se evanđelje učinilo vjerodostojnim. Klara se, po Franjinom primjeru, samo preobukla u Krista, Sina Božjega, Boga Abrahama, Izaka i Jakova i, grleći krajnje siromaštvo pokazala ga je u bratskoj ljubavi. I danas su Siromašne sestre pozvane očitovati Krista u osobnom i zajedničkom životu, kako bi muževe i žene našega vremena dostiglo svjedočanstvo osoba koje, svojim postojanjem, prenose nadu.

Završavam tražeći, još jednom, da molite za me i za cijeli Red Manje braće, koji će za nekoliko mjeseci započeti pripravu za proslavu Osamstote obljetnice svoga osnutka. Tražite za sebe i za nas dar prosvjetljenja od Gospodina kako bismo upoznali njegovu svetu volju i, u isto vrijeme, kako bismo je uvijek ispunjali.

“Budite pozdravljene u Gospodinu i molite za me” (*IPAg* 35). Od srca vas blagoslivlja vaš ministar i sluga.

Fra José Rodríguez Carballo, ofm
Generalni ministar